

Forenede sager C-497/09, C-499/09, C-501/09 og C-502/09

Finanzamt Burgdorf m.fl.

mod

Manfred Bog m.fl.

(anmodninger om præjudiciel
afgørelse indgivet af Bundesfinanzhof)

»Afgiftspålgning — moms — sjette direktiv 77/388/EØF — artikel 5 og 6 — kvalifikation af en handelsmæssig virksomhed som »levering af et gode« eller som »tjenesteydelse« — levering af tilberedte måltider eller levnedsmidler til umiddelbar indtagelse på stedet fra snackboder — levering, i en biograf, af popcorn og tortillachips (»nachos«) til umiddelbar indtagelse på stedet — cateringvirksomhed — bilag H, kategori 1 — fortolkning af begrebet »levnedsmidler««

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 10. marts 2011 . . . . . I - 1460

Sammendrag af dom

1. *Fiskale bestemmelser — harmonisering af lovgivningerne — omsætningsafgifter — det fælles merværdiafgiftssystem — levering af goder*
(Rådets direktiv 77/388, art. 5)

2. *Fiskale bestemmelser — harmonisering af lovgivningerne — omsætningsafgifter — det fælles merværdiafgiftssystem — tjenesteydelser*
(Rådets direktiv 77/388, art. 6)
3. *Fiskale bestemmelser — harmonisering af lovgivningerne — omsætningsafgifter — det fælles merværdiafgiftssystem — medlemsstaternes mulighed for at anvende en reduceret afgiftssats for leveringen af visse goder og tjenesteydelser*
(Rådets direktiv 77/388, art. 12, stk. 3, litra a), og bilag H)

1. Artikel 5 i sjette direktiv 77/388 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter, som ændret ved direktiv 92/111, skal fortolkes således, at levering af nytillavede spisevarer eller levnedsmidler til umiddelbar indtagelse på stedet fra snackboder eller i biograffoyerer udgør en levering af goder som omhandlet i nævnte artikel, når det fremgår af en kvalitativ undersøgelse af den samlede transaktion, at de tjenesteydelselementer, der går forud for eller følger med leveringen af levnedsmidler, ikke er de væsentligste.

efter den almene efterspørgsel, der forudses, udgør den imidlertid ikke den omhandlede transaktions væsentligste element og kan ikke alene give denne transaktion karakter af tjenesteydelse.

Desuden kan den omstændighed, at der forefindes møbler i biograffoyerer, som ikke udelukkende har til formål at lette en eventuel indtagelse af sådanne levnedsmidler, ikke i sig selv anses for et tjenesteydelselement, der kan give transaktionen i sin helhed karakter af tjenesteydelse.

Da tilberedningen af det endelige varme produkt fra snackboder i denne forbindelse begrænser sig til hurtige og standardiserede handlinger, som for det meste ikke sker på bestilling af en bestemt kunde, men konstant og regelmæssigt

(jf. præmis 68, 73 og 81 samt domskonkl. 1)

2. Artikel 6 i sjette direktiv 77/388 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter, som ændret ved direktiv 92/111, skal fortolkes således, at medmindre cateringvirksomheden begrænser sig til at levere standardiserede retter uden yderligere tjenesteydelselementer, eller når andre særlige omstændigheder viser, at leveringen af retterne udgør transaktionens væsentligste element, udgør cateringvirksomhed en tjenesteydelse som omhandlet i nævnte artikel.
3. I henhold til artikel 12, stk. 3, litra a), i sjette direktiv 77/388 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter, som ændret ved direktiv 92/111, kan de reducerede satser for merværdiafgiften udelukkende anvendes på levering af de kategorier af goder og tjenesteydelser, som er anført i bilag H til direktivet.

Til forskel fra spisevarer, der leveres fra snackboder og biografer, er cateringvirksomhedens levering af spisevarer nemlig i almindelighed ikke blot resultatet af en simpel standardiseret tilberedning, men indeholder en betydelig tjenesteydelsesdimension og kræver større arbejdsindsats og højere grad af faglig kunnen.

Begrebet »levnedsmidler« i bilag H, kategori 1, til sjette direktiv skal i tilfælde af levering af goder fortolkes således, at det også dækker spisevarer og måltider, der — ved kogning, stegning, bagning eller på anden vis — er tilberedt til umiddelbar indtagelse på stedet. Denne bestemmelse omhandler således levnedsmidler generelt, og den foretager ikke nogen sondring eller begrænsning ud fra handelsstype, salgsform, pakning, tilberedning eller temperatur.

(jf. præmis 77 og 81 samt domskonkl. 1)

(jf. præmis 84, 85 og 88 samt domskonkl. 2)